

Dato: 8. december 2009
Kontor: Danskuddannelsesen-
heden
J.nr.: 09/10585
Sagsbeh.: JEL

Besvarelse af spørgsmål nr. 22 stillet af Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik til ministeren for flygtninge, indvandrere og integration den 4. december 2009 (L 64)

Spørgsmål 22:

”Ministeren bedes kommentere henvendelse af 3. december 2009 fra Uddannelsesforbundets formand Hanne Pontoppidan, jf. L 64 – bilag 9. Herunder bedes ministeren besvare de i henvendelsen rejste spørgsmål.”

Svar:

Indplacering af kursister på danskuddannelse

Det fremgår af Uddannelsesforbundets henvendelse, at det er forbundets opfattelse, at nogle kursister indplaceres på en danskuddannelse, der er lavere end den, de burde have været indplaceret på, fordi udbyderne vurderer, at de ikke vil kunne nå den afsluttende prøve på den højere uddannelse inden for tre år.

Det er Uddannelsesforbundets opfattelse, at dette er uheldigt, fordi indplacering på en for lav danskuddannelse kan betyde, at udlændinge mister deres medbragte ressourcer.

Jeg kan oplyse, at det fremgår af danskuddannelsesloven, at kursistens indplacering på danskuddannelse og modul foretages af udbyderen på grundlag af en pædagogisk vurdering af den enkelte udlændings forudsætninger og mål med uddannelsen.

Det er endvidere nævnt i bekendtgørelse om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., at kursisten indplaceres på den danskuddannelse og det modul, hvor den pågældende forventes at kunne nå de opstillede mål og få størst udbytte af undervisningen.

Det betyder, at det er udbyderens ansvar, at kursisten indplaceres på den rette danskuddannelse, dvs. hverken på en danskuddannelse, der er for lav eller for høj for den pågældende kursist. Ved indplaceringen af kursisten skal der alene tages pædagogisk hensyn.

Jeg syntes, at reglerne er ret klare. Jeg har derfor en helt klar forventning om, at udbyderne følger reglerne, som de har pligt til, og at de kommuner, der har driftsaftaler med de pågældende udbydere, fører tilsyn med, om reglerne bliver overholdt.

Danskuddannelsesloven bygger på det princip, at taksten for danskuddannelserne aftales mellem den enkelte kommunalbestyrelse og den pågældende udbyder. På denne måde sikres udbyder en økonomisk dækning af de udgifter, der er forbundet med at tilbyde danskuddannelse, og der er derfor ikke behov for at indføre en økonomisk kompensation.

Det er udbydernes opgave så vidt muligt at sikre, at en udlænding kan afslutte en danskuddannelse inden for tre år. Hvis dette ikke er muligt, har kommunalbestyrelsen i henhold til danskuddannelsesloven mulighed for at beslutte, at den pågældende kursist skal tilbydes yderligere danskuddannelse.

Intro-dansk

Uddannelsesforbundet nævner endvidere, at man kan være bekymret for, om de kursister, der først deltager i intro-dansk og derefter følger den ordinære danskuddannelse, kan nå en afsluttende prøve inden for tre år.

Jeg kan oplyse, at intro-dansk er et arbejdsmarkedsrettet tilbud til udenlandske arbejdstagere. Hvis udlændingen på et senere tidspunkt ønsker at deltage i den ordinære danskuddannelse, er udlændingen berettiget hertil. Men den samlede periode med Intro-dansk og ordinær danskuddannelse kan ikke overstige den treårige uddannelsesperiode. Jeg kan derfor ikke bekræfte, som Uddannelsesforbundet ønsker, at udlændinge, der har gennemført intro-dansk, efterfølgende har ret til yderligere tre års undervisning.